

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
------------	-----------	---------

18:04	17:40	16:39	תל אביב
18:09	17:44	16:38	ירושלים
18:01	17:38	16:37	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלוך טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

צניצת המן

הקב"ה שלח לעם ישראל מן כדי שנדע שרק הוא זן ומפרנס לכל

שירת הים

בשבועות האחרונים ובפרשת השבוע הנוכחי, מלמדת התורה את הסיפור המופתי, רווי הניסים וגדוש הנפלאות, של יציאת מצרים. ואחר כך, הנס המפתי והבלתי ייאמן, כאשר הים הסוער והרוגש עצר מלכת ונחלק לגזרים, ובתווך צועדים בני ישראל בתוך הים ביבשה, כשהם נדהמים מעוצמת הנס, והם מביטים בתדהמה על שונאיהם ורודפיהם מתהפכים אל בין הגלים וטובעים בעומק המצולות.

ברגע הזה מתרומם הלב, גואה בהוקרה, משתאה מעוצמת הנס ושירה עולה ובוקעת מעומק הנשמה בהתרגשות רבה. לנוכח הנס המופלא עולה בלבם של משה ובני ישראל לשיר שירה, והם פותחים בשירת הודאה להשם הטוב.

רבים מחפשים כלי יעיל וטוב, לרומם בו את תפילתם ואת כל יומם. בעולם מלא נסיונות וטרדות, מי לא זקוק לכלי טוב ויעיל, שירומם את תפילתו ואת סדר יומו...

פעם גילה הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל את הסגולה הבאה: 'אמירת שירת הים בכוונה - היא סגולה בדוקה ויעילה לרומם את התפילה ואת היום כולו!'

כי כשאדם זוכה להקדיש כמה רגעים בתפילת שחרית להתבוננות של הודאה ב'שירת הים', בכך הוא מרומם את עצמו ואת נשמתו ואת תפילתו טפח וטפחיים, תפילתו נרגשת יותר ויומן רוחני ומועיל ופורה הרבה יותר!

סגולה זו, המופיעה בקובץ 'בית ועד', מלמדת עד כמה כדאי לאמץ את העצה הטובה הזו, להתחיל את היום עם 'שירת הים' בכוונה ובהתרוממות הרוח. זו סגולה בדוקה ומנוסה לישועות גדולות, וגם מביאה בכפיה רוממות רוחנית לכל היום כולו!

להוט אחר ממון שאינו של יושר, אף שלפעמים הם סובלים דוחק מחמת עניות ודלות, מכל מקום נושאים עיניהם בחסד עליון בהקב"ה, והם בטוחים שיבוא העת פתאום ותעמוד להם השעה ותהיה להם ישועה. אבל מי שאינו בוטח בה' עובר על גזל ורמאות ומביא לביתו כסף לא ישר והוא חושב שזה יפרנס אותו. אבל מי שבוטח בה' ויודע שפרנסתו תלויה בה' ולא מרמה ולא גונב.

מסופר על הבעש"ט הקדוש שבא לבקר עשיר גדול, היה לו לאיש אורווה ובה סוסים טובים ומשובחים, הבעש"ט ביקש ממנו לראות את האורווה שלו, הסתובב באורווה ושאל את האיש תגיד לי הסייח הזה מה טיבו? אמר לו הרבי קלע למטרה, הסייח הזה כמה שהוא צעיר הוא עובד טוב באופן שאין כמוהו, כמו כמה סוסים. חזרו הביתה שאל הבעש"ט את בעל הבית, תגיד לי יש לך אולי שטרות או נירות שאנשים חייבים לך כסף?

אמר לו יש לי הרבה חובות אבודים, אפילו שטרות של אנשים שכבר הלכו לעולמם. הראה לו את השטרות, הבעש"ט שאל אותו על אחד השטרות, ואמר לו שאותו יהודי לוהו ממנו ולא שילם, הוא כבר מת יהי זכרו ברוך. שאל אותו הבעש"ט, האם תסכים למחול לו על החוב? אמר לו מה יש לי מהחוב שלו, הוא מת ולא ישלם לי, ביקש לו הבעש"ט שימחל בלב שלם, אמר מחול לו מחול לו מחול לו בלב שלם, לקח הבעש"ט את השטר וקרע אותו. כעת ביקש הבעש"ט לאיש שיתלווה איתו שוב לאורווה הם ירדו וראו שהסייח מת, הסביר לו הבעש"ט את פשר המאורע. אמר לו דע לך שאותו אדם שלא פרע לך **הוא ירד בגלגול של סייח והוא עבד כדי לשלם לך את החוב שהוא חייב לך**. כעת כשמחלת לו הוא בא על תיקונו ומת בשלום. מי רוצה לחזור חלילה בגלגול של כלב חתול או סייח? אתה מוכן שיגזלו אותך למה תגזול אחרים!?

שנזכה להזהר בממון של אחרים ולבטוח בקב"ה שהוא הזן ומפרנס אותנו ואמת ובתמים. שבת שלום.

פרשתנו מסופר על עם ישראל שירד להם מן מהשמים, בכל יום יורד להם אוכל עד הבית. אומר הזוה"ק, למה יורד מן כל יום, למה לא פעם בשבוע? אלא, ללמד את האדם, להחזיר לנו בדם, יש לך היום אוכל אל תדאג למחר, מי שנתן לך היום יתן לך מחר.

ואמר הקב"ה למשה רבינו קח צניצת מן והנח אותה לפני ה' למשמרת לדורותכם. אומר רש"י בימי ירמיהו כשהיה ירמיהו מוכיחם למה אין אתם עוסקים בתורה והם אומרים נניח מלאכתנו ונעסוק בתורה, מהיכן נתפרנס?! **הוציא להם צניצת המן ואמר להם: ראו בזה נתפרנסו אבותיכם!** הרבה שלוחין יש לו למקום להכין מזון ליראיו!

אמרו חז"ל קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, ושואלים וכי קריעת ים סוף קשה לפני הקב"ה?! ומתריצים מה היה בקריעת ים סוף? כשעם ישראל עמדו מול הים היו חסומים מכל צד, הם חשבו על כל הכיוונים, אולי תבוא הישועה משם אולי מכאן אבל מהכיוון של הים לא חשבו! **ללמד אותך, כי הפרנסה באה דוקא ממקום שאתה לא חושב, לא דוקא דרך ההשתדלות שלך תבוא הפרנסה!** צניצת המן מלמדת אותנו, כי הקב"ה יתן לך פרנסה אפי' במדבר, אם רק אתה בוטח בו ויוצא לדרך בבטחון מוחלט, אבל אם אתה חושב אני יעשה – אמר לך הקב"ה אז תסתדר לבד.

אומר הגר"ח שמואלביץ: מי שבוטח במעשי ידיו הוא כמי שאומר שהמעשי-דיים שלו הם אלוהיו! בשני המקרים אתה לא בוטח בקב"ה, בין אם בכחי ועוצם ידי, ובין אם בחבר שלו, זה כפירה בקב"ה.

לכן, אתה קם בבוקר הנח תפילין כמו שצריך, תתפלל בנחת, תתפלל טוב יהיה לך כל טוב, אל תרדוף אחר הפרנסה. תרגיש אמונה תתחזק בבטחון, באופן כזה שורשי, שכל כולי אמונה בקב"ה!

כתב בספר קב הישר (פרק ח): ודע, עד כמה גדולה מידת הבטחון, שכל הבוטח בהש"ת אזי מלאכי חסד סובבים אותו ומגינים עליו מכל פגעים רעים, כמו שאמר הכתוב (תהלים לב, יב): 'והבוטח בה' - חסד יסובבנו'. וכדאי להיות שכר גדול עבור הבטחון, כי הבוטח בה' בוודאי משאו ומתנו הוא באמונה, ואינו

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

רגע חושבים עמ' 4

פרשת השבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

להרים עיניים לשמים

לשיחת היום בשכונה והיכה גלים גם בסביבות רחוקות בהרבה. כמה ההודאה היא הכלי הטוב והמועיל ביותר להשפיע ישועות, עד כמה כל מה שנדרש מיהודי לעשות הוא להרים עיניים בהודאה לה' הטוב על כל חסדיו ורחמיו, ואז יזכה לרגעים המשמחים ולישועתו הנכספת!

ואת הסיפור הזה, שמענו בעדות אישית מפי הרב סנה שליט"א, שהעיד עליו לפרטיו. וללמדנו בא:

לא פעם אנו נתקלים בקושי, ומרימים עיניים מתחננות. פיטורין פתאומיים, חובות כבדים, שמחה שמתעכבת, ישועה שמבוששת מלבוא. לפעמים הילדים אינם פועלים כפי שאפנו, לפעמים מחלה קשה או קלה, או כל סוג של התמודדות. בוודאי אנו מתפללים, עושים סגולות חשובות, מקבלים על עצמנו קבלות טובות, אבל הכלי הטוב ביותר בעולם הוא - - -

פשוט להגיד תודה. להרים עיניים לה', ומעומק לב נרגש לומר: תודה לך אבא שבשמים, על כל הטוב והחסד שגמלת עימנו. תודה על החיים והבריאות, הפרנסה והמשפחה, ותודה מיוחדת ונפרדת על הקושי עמו אנו מתמודדים. כי כשאנו מודים לבורא עולם, אנו מגיעים לתכלית לשמה הגיעה עלינו הצרה, אנו זוכים לממש את המטרה של ההתמודדות, ואין פלא כי על ידי כך נפתרת הבעיה ואנו נפטרים מכל צרה וצוקה, והישועה מגיעה ישירות משערי שמים!

וכך כתב הגאון רבי חיים פלאג'י זצ"ל בספרו 'רפואה וחיים', כי אמירת 'שירת הים' בכוונה - היא סגולה בטוחה לזיווג הגון בקרוב. כי כשיהודי מתמקד בהודאה, כשיהודי מחפש הזדמנויות להגיד תודה לאבא שבשמים, כשלבנו של יהודי מתרונון לשורר שיר תודה לקדוש ברוך הוא - בכך הוא פותח לעצמו את כל השערים, וזוכה לישועות גדולות ונפלאות!

הבה נחפש כל הזדמנות להודות לבורא עולם, לשבח מעומק הלב, במילים שלנו, במילות התפילה, בפרקי התהלים, טוב להודות לה' ולזמר, כי אז נוכל להגיד בבוקר ובכל יום - את חסדך וישועתך!

והשידוך הטוב - עמו יקימו בניו בית, המשיך להתעכב ללא גבול וללא כל הסבר טבעי. 'הגדול מביניהם הוא כבר בן 28', סיפר בדייקנות, 'וזה שאחריו בן 26. ועם כל הכבוד לכך ששנים ארוכות מדובר בהם נכבדות - דבר לא אז, יום שמחתם התעכב בלי שום סיבה הגיונית!'

'ואז', המשיך אותו יהודי וסיפר, 'השתתפתי בשיחה שנשא הרב לפני כשבועיים בבית הכנסת 'פאפא', והרגשתי כאילו הרב מדבר רק אליי... חזרתי הביתה נסער ונרגש, הלום רעם ומבולבל. כינסתי את רעייתי ושני בניי, סיפרתי להם על השיחה המאלפת, ומיד הגענו למסקנה שאולי אנו טועים. הרי ניסינו כל תפילה אפשרית, ביקשנו והתחננו וביצענו כל סגולה, ודבר לא הועיל. אולי מסמנים לנו משהיית להתחיל להודות, להתמקד בהודאה להשם הטוב?'

עוד באותו היום, קיבלנו על עצמנו להחליף דיסקט, לעבור מתפילה מתחננת להודאה נרגשת. עשינו רשימה של החסדים הרבים שה' עשה איתנו, העובדה שאנו בריאים, ויש לנו פרנסה, ויש לבנינו שם טוב, והם נחשבים לבחורים מצויינים. הוספנו הודאה על הקושי הייחודי הזה בנושא השידוכים, מתוך אמונה כי יש לו מטרה טובה עבורנו, ואנו מודים גם על הקושי הזה!

האיש עצר לרגע את שטף דיבורו, ובקול נרגש ועיניים דומעות הוסיף: 'מה אומר ומה אדבר, אספר לך בדיוק מה קרה אחר כך. כשבוע לאחר מכן התארס הבן הגדול, בן ה-28, אחרי עשר שנים בשידוכים ומאות הצעות שנפלו - הגיע יום שמחתו, לא יאומן כי יסופה אבל זה עוד לא הכל...'

עיניו נצצו, מבטו קרן, והוא הוסיף באושר גואה: 'והיום, בעוד שעתים, אנחנו שוברים צלחת באירוסיו הבן השני. ממש כך. אני יודע שלא הכרנו עד הרגע הזה, אבל אני מרגיש ששני השידוכים שלנו נעשו בזכותך, כי פתחת לנו חשיבה מחודשת על המשמעות והכח של ההודאה, והעובדה שהיא מרעיפה לנו ישועות ושמחות. לכן ביקשתי לבוא לפוגשך בדחיפות, ולהזמין לשאת דברים באירוע המשמחה, בשמחת אירוסיו בני שתתקיים הערב!'

מיותר לציין, כי הרב סנה עשה כבקשת המחנות המאושה, ונשא דברים בשמחה המרגשת. לעיני החתן המאושר והמחותנים, נחשף הסיפור שהפך

היה זה לפני כמה שנים, ביום רביעי בשעה 2:14 בצהריים, בשכונת בורו פארק בברוקלין - ניו יורק. הגאון רבי בן ציון סנה שליט"א, מנהל רוחני ומשפיע מפורסם במונסי, עשה דרכו ליעדו כמעשה שגרת היום יום, ולפתע רטט הטלפון הנייד שלו. מישוה זר התקשר אליו באמצע היום, וביקש לפוגשו בדחיפות.

לנוכח הדחיפות המהולה בקולו של האיש, הם סיכמו להיפגש כבר באותו יום, בשעה 5:30. הרב סנה המתין במקום שנקבע, כשאו הבחין ביהודי מבוגר למדי, הרץ לקראתו מתנשם ומתנשף, וניכר עליו כי הוא נסער מאוד. 'כבוד הרב!', אמר האיש, 'בשורה משמחת במיוחד אני רוצה לבשר לך...'

הכל החל בשיחה אותה נשא הרב סנה כשבועיים קודם לכן, בבית המדרש דחסידי פאפא בבורו פארק. בדבריו, עמד הרב סנה על חשיבות ההודאה, והסביר כי המטרה לשמה נברא העולם היא כדי שהבריות יכירו בבורא עולם, ויודו לו על רוב טובו עימם. 'לפיקך', הרעים בקולו, 'לפעמים נשלחת לאדם צרה או התמודדות, כשכל מטרתה היא להזכירו לשאת עיניים בתפילה לבוראו, לגרום לו להרים עיניים אל מלך מלכי המלכים!'

הוא הוסיף וסיפר, על יהודים שנתקלו בקשיים בחייהם ללא כל הסבר טבעי, ורק משקיבלו על עצמם להרים עיניים בתודה ולהוקיר את בורא עולם במילים פשוטות מליבם - זכו בישועה כבירה. 'ואין כל פלא בכך', הוסיף ואמר, 'הרי זו היתה מטרת הצרה, מסיבה זו נשלח לאדם קושי. ברגע שיהודי נושא עיניים מודות לשמים - באותו רגע כל הבעיות שלו יכולות להיפתר וישועתו קרובה!'

אחרי סיום השיחה, התפזרו הנאספים איש איש לביתו, עדיין תחת הרושם הכביר שהותירה בהם הדרשה המאלפת. גם הרב סנה המשיך בשגרת חייו, עד לאותה שיחת טלפון דרמטית, שהובילה אותו לפגישה עם היהודי הזר עד לפני רגע.

אותו יהודי פתח וסיפר כי הוא אב ל-9 ילדים טובים ומוכשרים, ששמש הולך לפניהם. את שבעת הראשונים זכה לחתן ללא כל קושי, הצעות רדפו אחריהם ולא נותר לו אלא לבחור מביניהם... 'אלא שאצל השניים האחרונים הכל נתקע, הם מוכשרים וחכמים, חברותיים ואהובים לא פחות מקודמיהם, אך שום דבר לא זז אצלם!'

הוא תיאר בפרוטרוט כיצד הגיעו אליו ההצעות הטובות ביותר, אך אלו עלו ונפלו במהירות הבזק,

"עוד באותו היום קיבלנו על עצמנו להחליף דיסקט, לעבור מתפילה מתחננת להודאה נרגשת..."

פרשת שבוע

הרב משה דיין

הודאה על נס לדורות

שבת זו נקראת "שבת שירה" על שם השירה ששוררו בני ישראל כשעלו מהים. שירה זו נקבעה לדורות עולם לאומרה בכל יום בתפילת שחרית. ויש להתבונן מדוע צריך להזכיר את קריעת ים סוף בכל יום, והרי הנס היה פעם אחת.

עוד יש להתבונן במשמעות הפירוט הארוך שאנו אומרים בברכת קריאת שמע, "משפיל גאים עדי ארץ, מגביה שפלים עד מרום, מוציא אסירים, פודה עניים, עוזר דלים, העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו". שנראה כאילו יש כאן כפילות העניין כמה פעמים.

ומה שנראה בביאור הדברים: שחובת ההודאה בכל יום על נס קריעת ים סוף מכיון שכל יום בחיינו יש לנו שייכות לנס זה. נס זה לא היתה לו משמעות רק לאותו זמן, אלא על ידי נס זה התחלנו להיות "עם ישראל". עד אותם רגעים היינו עדיין "עבדי פרעה" אע"פ שכבר יצאו ממצרים, אבל עדיין לא הגיעו לחירות עולם. כי פרעה רדף אחריהם בכוחות עצומים והיו לו כוונות נוראות, כמתואר בפסוק "אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי". ומפרש רש"י שפרעה חשב להחזירם בחזרה למצרים להיות עבדים ולקחת מהם את כל הרכוש ולהפוך אותם לעניים ואביונים.

נמצא אם כך שכל עתידו של עם ישראל עמד בסכנת הכחדה. ואם כך מתי היה הרגע שבו עם ישראל קיבל "חירות עולם", הרי אומר רק בקריעת ים סוף, כשהים נקרע לפני עם ישראל, ומצרים נסו לתוכו ואז הקב"ה טבע את המצרים בתוך הים. ואז נעשה ההיפך הגמור, הצבא המצרי נכחד ברובו, כולם טבעו בימי הנורא, ונותר רק פרעה, וגם הוא חזר למצרים ברגליו בלי סוס וללא מרכבה, ללא עם, ללא כסף וזהב. כעני ורש דל ואביון.

ובהיות שבקריעת ים סוף נהפכו היוצרות, שיצאנו מעבדות לחירות עולם, לכן כל יום אנחנו חוזרים שוב על אותם רגעים מרוממים, שהפכו אותנו להיות בני חורין, ואומרים הודאה להקב"ה על הנס הנפלא שהביא אותנו מאז ועד היום לדרגות אחרות.

ובזה יתבאר קטעי ההודאה בתפילה. אנחנו מפרטים את עוצמת הנס לכל פרטיו. "משפיל גאים עדי ארץ, מגביה שפלים עד מרום" עד כעת היו המצרים ברום הפסגה ואנחנו היו השפלים, אבל הקב"ה היפך את המעמדים השפיל את המצרים לארץ, והגביה אותנו למרומים. "מוציא אסירים" הרי באותם רגעים קשים "סגר עליהם המדבר" היינו נמצאים כלואים, מבלי מוצא, והקב"ה פתח לנו את הים, ושיחרר אותנו. "פודה עניים" הרי פדה אותנו מיד פרעה שרצה להחזיר אותנו למצרים להיות לו עבדים. "עוזר דלים" הרי יצאו ברכוש גדול ממצרים, ובתכנית של פרעה היה "תורישמו ידי", אעשה אותם דלים ורשים. כעת הקב"ה "עוזר דלים" קבלנו עושר רב בבית הים. ולבסוף מציינים "העונה לעמו ישראל בעת שוועם אליו".

הרב אשר זנוורי

פינת ההלכה

הלכות תולעים

בתורה נאמר מספר איסורים לגבי שרצים ותולעים, אדם שאוכל שרץ המים כגון טפיל שעל בשר הדג, עובר בארבעה לאוין, האוכל שרץ האדמה כגון נמלה, תולעים בפירות וכו' עובר בחמשה לאוין, והאוכל שרץ העוף כגון יתוש זבוב וכו' עובר בששה לוין. וכתב הפרי חדש (יו"ד סימן פ"ד): החמירה תורה בזה בהרבה לאוין ומלקיות להיות שהוא איסור מצוי מאוד בפירות וירקות וקטניות ברוב מיני מאכלות, ואי אפשר להיזהר מלהיכשל בהם אם לא בזריזות גדול, ולפיכך הוצרך הכתוב לזרז ביותר ולהרבות לאוין באיסור שרץ הארץ, ומעתה כל אדם יזדרז בעצמו מלהיכשל באיסור זה וגם לדרוש ברבים חומר איסורו כי היכי דלפרשו מיניה, עכ"ל.

וכתוב בזהר הקדוש (פ שמיני) על הפסוק "כל עמל האדם לפיהו" - בגלל פיהו שלא שמרו וטימא את נפשו. וכן מובא בגמ' (יומא לא.) כתיב ונטמתם בס תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מטממת לבו של האדם שנאמר (ויקרא יא) אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השורץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בס, אל תקרי ונטמתם בס אלא ונטמתם בס - במאכלות אסורות, שע"י המאכלים שאינם כשרים אוטם לבו משמוע תורה, ועיין בשו"ע יו"ד (ס פא ס"ז) גבי תינוק שינק מגויה שע"י זה יולד בו טבע רע, וכן מצאנו במשה רבינו שלא ינק מגויה שהרי פה שעתידי לדבר עם הקב"ה. ומצאנו שאנטונינוס ינק מאמו של ר' יהודה הנשיא וע"י כן התגייר, ועל זה נאמר אנשי קודש תהיו לי.

ומכן נלמד את החשיבות הרבה בזהירות שאדם אוכל מאכלים לפקוח עין ולראות שאין תולעים וחרקים וכדומה על המאכלים, גם אם אין רגילות להיות שם חרקים כי בהרבה פעמים אדם שמתבונן אף במותר רואה שמוצא איזה חרק או איזה דבר מה שעף באוויר והנה הוא במאכלו, וכ"ש שאם מצוי בו תולעים וכו' חייב מן התורה בבדיקה ואם יש בו מיעוט חייב מדרבנן ואם מיעוט דמיעוט המצוי מעיקר הדין פטור, ויש פירות וירקות שהאדם יצטרך להתבונן ביותר כגון תמרים לפתוח אותם ולראות שאינם מתולעל בפרט בתמרים יבשים חומים או שחורים יחצה אותם ולשתים ויוציא את הגלעין ויבדוק היטב הדק, אבל בתמר לח וטרי הם בחזקת נקיים ויש שאינם מצריכים אותם בבדיקה.

נבאר מקצת ירקות פירות ומזון איך וכיצד לנהוג בבדיקה טרם האכילה:

א. ירקות עליים כגון חסה, פטרזויליה, סלרי, שמיה, כוסברה, נענע, בצל ירוק, עירית, טימין, בזיליקום, רוזמרין, רוקט, מרווה, תרד, פקצ"ו - יש להשתמש בירקות שמגודלים בפיקוח המומחה בנושא חרקים, כמובן יש לשטוף גם את המפוקחים במים גם מטעמי חרקים שמצוי שמתים וכו', וגם מטעמי בריאות מחמת החומרים הכימיים ששמים בירקות.

ב. בשבעת המינים יש כמה מהפירות שיש לבדוקם הדק היטב כגון תמרים כנ"ל. וכן יש לבדוק את הצימוקים מכל מיני חרקים ומעופפים ולכן יש לשטוף אותם טוב לפני האכילה כי הרבה פעמים יש יתושים וכו' שנמצאים על הצימוק עצמו וגם אם אדם קונה את הצימוקים בכשרות גבוהה הדין כנ"ל, כי בדרך כלל הכשרות באה על תרומות ומעשרות טבל ושביעית וכדומה, ולא דווקא על הבדיקה מהחרקים, וזה מצוי מאה.

ג. תאנים רבתה עליה המחלוקת אם מותר באכילה או לא וסיבת האוסרים היא כיון שהתולעים הם בדיוק כותף הפרי וקשה מאוד להבחין בזה ולכן יש פוסקים ובראשם כף החיים לר"י סופר כתבו לאסור ולא לאכול תאנים כלל, אבל הרבה פוסקים כתבו להתיר ולאפשר לאכול את התאנים רק יבדקם במתינות וישוב הדעת לראות שאין שום תולעים כי הרי לא נתנה התורה למלאכי השרת אלא לבני אדם, אולם אם התאנים מיובשות ומיושנות כמו סחורה שעמדה הרבה זמן וכדומה אסורים באכילה.

ד. פרי המשמש גם כן מצוי בו לפעמים תולעים וניתן לבדוקו לאור המנורה שיחזיק את המשמש בידו לאור השמש או מנורה בביתו ויראה ע"י השקיפות במשמש אם יש תולעים או ביצים.

ה. גם פיצוחים צריכים בבדיקה, ומצינו בקשיו שלפעמים הוא נגוע ויש בתוכו תולעים וכו' ולכן צריך לפתוח את הקשיו ולבדוק בתוכו אם יש תולעים במיוחד אם הסחורה מיושנת ורואים סימני רקבון מעט מבחוץ.

ו. כל אדם יפקח עין וגם ילמד את בני ביתו בזהירות שהזהירה התורה מפני השרצים קדושים תהיו בכל המאכלים כולם, וכמו שנאמר אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים, וע"י שאדם שומר נפשו מכך אפילו גופו נעשה קדוש וטהור וזוכה להבין את התורה הקדושה.

מסקנה ב': לבית שלנו – שהסיבה העיקרית שאנשים מגיעים לבית זה בשביל ההרגשה והאווירה – כמה חשוב להשקיע בהרגשה של בני הבית. כמובן, שהדברים פונים לכולנו – בעל לרעייתו, אישה לבעלה, הורים לילדיהם, מחנכים לתלמידיהם – **תשקיעו בהרגשה ובאווירה הנעימה.**

תשמעו מחקר מרתק, מחקר שנעשה בסן פרנסיסקו ע"י הפסיכולוגית ונדי מנדס וצוותה. מנדס פרסמה מודעת דרושים לנשים המחפשות עבודה + הבטחה שבראיון העבודה תהיה שמרטפית שתשמור על התינוקות הרכים, כדי לפנות את האימהות לפגישה.

69 אימהות עם תינוקות בגילאי חצי שנה עד שנה הגיעו לראיון העבודה, תוך כדי שהם מפקידות את התינוקות בידם של השמרטפיות. מה שלא ידעו האימהות, זה שחוקר מצוות המחקר הצמיד לגופם של התינוקות חיישנים שנועדו למדוד את פעימות הלב ותגובת כלי הדם שלהם.

ואז נכנסו האימהות לראיונות העבודה. שרה נכנסה לראיון מול קבוצה של אנשים אדיבים וחייכנים, שביטאו בשפת גוף הערכה ואמפתיה.

סוזן לעומתה עמדה מול אנשים קודרים וזעופים שלא חדלו לנווד בראשם, להתנשף ולהיאנח. בכל שניה של שהייה במקום הרגישה סוזן עד כמה אינה רצויה וכל שאיפתה הייתה לסיים את הסייט שאליו נקלעה.

לאחר הראיונות התאחדו האימהות עם ילדיהן.

כיצד יגיבו מדדי פעימות הלב ולחץ הדם של התינוקות?

אף שהתינוקות לא היו עדים למעמד שבו האימהות שלהם שהו לפני רגע, הפיזיולוגיה שלהם השתנתה במהירות! כאילו הם עצמם היו בחדר וחוו את החוויה!!

קצב הלב של התינוק של סוזן המבועתת, עלה בשש פעימות לדקה והתינוק היה לא רגוע בעליל. בדיוק כמו אימו.

לעומתו, קצב הלב של התינוק של שרה הרגועה ירד בארבע פעימות לדקה והיה נראה מאושר אחרי החיבוק של אימו.

אף שבוודאי, התינוקות לא ידעו מה עובר על האימהות, אבל בהחלט **הרגישו.**

תשקיעו בהרגשה ובאווירה הנעימה.

תשקיעו במילים טובות, במחמאות, בחיור, במאור פנים, בהערכה כנה, באוכל מפנק, בשמחה ובאופטימיות.

הרב יהודה שמעוני מגיד שיעור בשיבת אור דוד
למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.com

משה מחפש עבודה

משה מחפש מקום **עבודה**. למה? כדי להתפרנס. ובמילים אחרות – משה צריך כסף. מציעים למשה 2 הצעות עבודה, זהות במהות העבודה, במרחק ובדרישות. יש רק הבדל אחד – בסכום. בעבודה א' מוצע למשה שכר של 6,000 ש"ח, ובעבודה ב' – 5,000 ש"ח. במה יבחר משה? **ברור שבעבודה א'.**

לפני שמשה מחליט הוא נזכר שיש לו חבר גם בעבודה א' וגם בעבודה ב'. משה מתקשר לחבר א' שעובד בעבודה א' ושואל על מקום העבודה. "אוי" עונה החבר "למה היית צריך להזכיר לי את העבודה שלי?! סייט! סייט! הבוסים כל הזמן כועסים, צועקים ומלאי דרישות וטענות. האווירה במשרד מתוחה וממש לא נעימה והעובדים עם הראש ברצפה".

משה מתקשר לחבר ב' שעובד בעבודה ב'. "האמת, שיש לי עבודה ממש נחמדה" עונה החבר, "אווירה נעימה, עובדים חייכנים, בוסים מרוצים וב"ה תענוג".

קעת, במה יבחר משה? **ברור שבעבודה ב'.**

מסקנה: לעבודה הולכים בשביל כסף, ובכל אופן האווירה וההרגשה כל כך חשובים.

סיפור ב': **משה מחפש שידוך.**

מציעים למשה 2 הצעות שידוכים.

שידוך א' מדובר במישהי מסודרת, מאורגנת, וכמו שאומרים "בלעבוסטה", אך מאידך נאמר עליה שהיא מרירה, חסרת מצב רוח ונוטה לכעוס מהר.

בשידוך ב' לא ציינו שהיא מיוחדת בזריזותה ובארגון הבית אבל במפורש יודעים לומר עליה שהיא מלאת שמחת חיים, אופטימית ורואה חיובי בכל דבר.

במה לדעתכם יבחר משה?

ברור שרוב מוחלט של התשובות יהיה שבשידוך ב'.

רוצה לטעום טעמה של תורה?

הנך מוזמן לבוא וללמוד בישיבתנו הקדושה בראשות

הרה"ג **דניאל זר שליט"א**

ביחד עם צוות נרחב של תלמידי חכמים ואברכים

המלמדים ומרוממים את בני הישיבה בתורה

ויראת שמים עם יחס אישי ומתוך הארת פנים

ארוחות ברמה גבוהה, חדרי מגורים נקיים וממוזגים,

ציאה לטיולים ובריכות, מחנה קיץ ועוד.

☎ **03-5701212**

📍 המכבים 108 בני ברק

✉ info@rabenu.com

